

РЕШЕНИЕ

№ 8074

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9559** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на „Каучук“ АД срещу решение № 3909/17.08.2023г., постановено по НАХД № 16457/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 5242/24.11.2022г., издадено от председателя на „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДРВЗ), с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 11 988 лв. на основание чл.62, ал.1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН), за нарушение на чл.17, ал.1 от същия закон. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение - правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Обжалваното в случая НП е било издадено за нарушение на чл.17, ал.1 ЗЗНН, която гласи, че задължените лица са длъжни ежегодно до 1 юли да създадат определените им нива на запаси за извънредни ситуации по видове и количества в съответствие с определеното им ниво по чл. 12, ал. 1 от същия закон. Нивото се определя с индивидуален административен акт, чието издаване се извършва по реда на Глава пета АПК, а съобщаването му – по правилата на чл.18а АПК, съгласно чл.61, ал.1 АПК. Редовното съобщаване на акта е от значение не само за поставянето в известност на неговия адресат за определените му задължения, но и с оглед удостоверяване началото на срока за обжалване на акта, съгласно чл.149, ал.1 АПК, съответно, за преценката, подлежи ли същият на изпълнение. В случая дружеството изрично отрича да му е било известно съществуването на разпореждане за създаване запаси за извънредни ситуации № Р-12-123/28.04.2022г. на заместник – председателя на ДРВЗ. От събраните по делото доказателства не може да бъде направен несъмнен извод за обратното, а само последният може да бъде предпоставка за реализиране на административнонаказателна отговорност. Същата не може да бъде обосновавана по съображения за голяма вероятност определено събитие да се е осъществило; доказването следва да бъде проведено по начин, който не позволява разумно съмнение. Основателен е доводът на касатора, че в представената разписка от куриер не е отбелязано съдържание, адресирана е до лице, което, макар и очевидно фактически свързано с дружеството, се намира на различен адрес и няма данни, от които да се заключи, че действията му могат да обвързват правно същото дружество. Съгласно чл.18а, ал.7 АПК, съобщаването на акта може да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към преписката или делото и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7-дневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Редовно уведомяване чрез този способ е могло да бъде извършено, тъй като видно от справка в общодостъпния Търговски регистър, по партидата на дружеството е обявен телефон. Пак там е отбелязан адрес, на който, дори да се приеме, че разпореждането е било изпратено и не е намерено лице, което да го получи, неговият издател е следвало да предприеме действията, указани в ал.9-10 на чл.18а АПК. В тази връзка следва да се отбележи и, че на обявения в Търговския регистър адрес дружеството е получило изпратеното му НП, чиито номер и дата са отбелязани на представеното известие за доставяне. Това обстоятелство подкрепя твърдението на касатора, че уведомяване на обявения адрес е могло да бъде направено. След изрични указания на съда, доказателства за извършено редовно съобщаване не са ангажирани. Поради това, не може да се приеме, че на дружеството е станало известно задължението, за чието неизпълнение е санкционирано, на дата, по-ранна от сочената от самото дружество. Следователно, не може да се приеме и, че е било налице основание за започване на административнонаказателна отговорност поради неизпълнение на задължението по чл.17, ал.1 ЗЗНН. Вярно е, че задължените лица,

както са посочени в заповед № РЗЛ-11/21.04.2022г. на председателя на ДРВЗ, между които и касаторът, следва да създадат запаси към 1 юли всяка година. Тези запаси обаче следва да бъдат определени като вид и количество съгласно чл.12, ал.1 от същия закон. Ето защо, санкцията на чл.62, ал.1 ЗЗНН може да намери приложение спрямо лице измежду посочените в Регистъра на задължените лица за съответната година едва след редовното му уведомяване за конкретно определеното му задължение.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК административният орган дължи възстановяване на направените разноски по делото, но в случая доказателства за такива не са представени и поради това, не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3909/17.08.2023г., постановено по НАХД № 16457/2022г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 5242/24.11.2022г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.